

[Hanne Reintoft.]

bevis nok for, at rentesikringen ikke kan løse opgaven. Tværtimod er vi tilbøjelige til at tro, at den er med til at presse boligudgifterne i vejret, fordi obligationskøbere og grundspekulanter tillader sig at presse prisen for henholdsvis lån og jord op.

I. 3. lider af samme skavanker som punkt 1. og 2.: renten er for høj, og kvotaen på 20.000 er utilfredsstillende. Jeg vil yderligere finde det rimeligt, at låneordningen for grundkøb og projektering blev omfattet af samme bestemmelser, som gælder for den endelige finansiering af byggeriet.

Om II. gælder, hvad jeg har anført under I., mens jeg i III. finder det rimeligt, at lejerne skal have indflydelse på byggeriets administration. Her er der også skønhedsfejl, men de kan formentlig rettes. Offentliggørelsen af regnskaberne er en fornuftig ting, som vi kan støtte under forudsætning af, at der drages omsorg for, at alt lægges på bordet. Bestemmelserne om orientering af lejerne forud for modernisering finder jeg som bekendt ikke tilstrækkelige; jeg skal henvise til det forslag, mit parti for nylig har haft til behandling her.

Endelig skal jeg om III. 4. sige, at bestemmelserne om lejernes overtagelse eller administrationens overflytning til et almennyttigt boligselskab ikke bør gøres afhængige af eventuelle forsømmelser fra udlejerens side, for socialdemokratiet ved godt, at skal det vurderes af huslejenævnene, kan det meget let gå sådan, at ingen udlejere vil blive dømt til afståelse.

Vi finder bestemmelserne om konsulentordningen urimelige og overflødige og har tillid til, at hvis folketinget kunne bekvemme sig til at lovgive noget mere lejer-venligt, end det sædvanligvis har været praksis, er lejernes organisationer i stand til at klare disse ting.

Fri bytteret kan mit parti gå ind for, men vi mener dog, at det må hæftes sammen med en central kommunal boliganvisning for alle kommuner.

Jeg kan også støtte forslaget om bedre støtte til saneringsramte. Også vi vender os mod lejeforhøjelsen ved genudlejning og kan her henvise til det lovforslag om lejeforhøjelsens bortfald, som vi fremsatte i efteråret.

De tomme lejligheder og ejerlejlighederne

er et kapitel for sig selv. Man må selvfølgelig medgive både hr. Helge Nielsen og hr. Arne Larsen, at der er sket en væsentlig ændring af socialdemokratiets holdning. Der har også været stærkt pres nedefra, siden daværende boligminister Kaj Andresen i 1966 rejste land og rige rundt og agiterede for, at den lov såmænd ikke var så slem, og til dagen i dag, hvor hr. Helge Nielsen vil have den indskrænket til kun at omfatte nybyggeri. Denne drejning er sket under tryk fra befolkningen, et tryk, som mit parti har været med til at skabe, og som er forstærket meget i det sidste år. Det samme gælder aktionerne mod de tomme lejligheder, som blev startet af os, og som har vundet enorm popularitet i befolkningen landet over. Lige meget, hvor vi foretager de aktioner, er der bred og almindelig støtte i befolkningen i det nærliggende boligområde.

Vi har gang på gang fremhævet, at vi ikke finder det nok at forbyde salg af ejerlejligheder i ældre ejendomme, der endnu ikke er opdelt. Vi vil have loven om ejerlejligheder helt ud; vi vil have et totalt stop for alt salg af ejerlejligheder. Man kan indvende, at det ikke kan lade sig gøre. Det kan det; det er og bliver et spørgsmål om virkelig politisk vilje til det.

Som sagt kan vi se småforbedringer i det socialdemokratiske forslag, fremkommet ved pres nedefra og fra lejerorganisationer, beboere og partimedlemmer. Alligevel vil vi undlade at stemme for det med henvisning til socialdemokratiets generelt forkerte boligpolitik, byggende på boligforliget af 1966 og realkreditforliget, der gør det til en umulig ting for kommunisterne at stå solidarisk med socialdemokratiets boligpolitik overhovedet.

Om boligministerens lovforslag vil jeg sige, at det bygger på det samme sociale grundlag, som boligforliget af 1966 gik ud fra. Boligministeren kunne såmænd lige så godt være ærlig og indrømme, at det, der er hensigten, faktisk er at slagte det almennyttige byggeri helt eller i hvert fald føre det derhen, hvor spekulationen får samme vilkår som hos de private udlejere og spekulanter. Jeg kan selvfølgelig sagtens se det taktiske i ligesom at tage en social maske på, når vi nu står foran et valg; det fremgår meget tydeligt af hele debatten i dag. Det